Lietas Nr. C32196615
Lietas arhīva Nr. C-1966-15/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015. gada 10. novembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
tiesnese M. Griķe

rakstveida procesā
civillietā

akciju sabiedrības „Norvik Banka" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā.

Aprakstošā daļa

Prasītāja - akciju sabiedrība „Norvik banka" cēlusi prasību pret atbildētāju - /pers. B/ par parāda piedziņu Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā ar prasības summu EUR 670,35.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717. pantiem , 1720. panta 2. punktu, 1753., 1756., 1757., 1759. pantiem, 1762. panta 1. punktu, 1764., 1765., 1811., 1934. pantiem, 1946. panta pirmo daļu un Civilprocesa likuma 1., 23., 26. panta pirmo daļu, 41. panta pirmo daļu, 127. panta pirmo daļu, 128. panta otrās daļas 5^{1}. punktu, 406.^{6} panta trešo daļu, pieteikts prasījums piedzīt no atbildētājas galveno parādu EUR 223,45, likumiskos procentus EUR 223,45, līgumsodu EUR 223,45 un atzīt prasītāja tiesības par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet nesamaksātās summas.

Prasības pieteikumā norādīti apstākļi, ka 2005. gada 8. novembrī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts līgums Nr.VK05110837 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk-līgums), saskaņā ar kuru atbildētājai tika piešķirts atļautais kredīts EUR 284,57 (LVL 200) apmērā ar ikmēneša procentu likmi 1.99%.

Saskaņā ar līguma 1.12. punktu, kredīts ir aizdevums, kuru prasītājs piešķir atbildētājam un, kas tiek uzskaitīts kartes kontā. Kredīts sastāv no atļautā un neatļautā kredīta summas. Līguma 1.13. punktā noteikts, ka atļautais kredīts ir kredīts prasītāja noteiktā limita ietvaros, savukārt līgumā 1.14. noteikts, ka neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz prasītāja noteikto limitu.

Atbilstoši līguma 1.9. punktam un 1.10. punktam, atbildētājam katra norēķinu cikla laikā (viens kalendārais mēnesis) bija jānorēķinās ar prasītāju, tas ir, jāsamaksā ikmēneša maksājumi.

Saskaņā ar līguma 5.3. punktu, ar ikmēneša maksājumu veikšanu tiek dzēstas atbildētāja saistības pret prasītāju, tai skaitā, tiek atgriezts izmantotais kredīts, tiek maksāti procenti par atļautā kredīta izmantošanu, aprēķinātie līgumsodi un citi, saskaņā ar tarifiem obligātie maksājumi.

Saskaņā ar līguma 1.22. punktu tarifi ir spēkā esošs prasītāja pakalpojumu cenrādis. Tarifos tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi un papildinājumi ir līguma neatņemama sastāvdaļa.

Saskaņā ar līguma 5.10. punktu, par neatļautā kredīta izmantošanu atbildētājs maksā līgumsodu par pārtēriņu saskaņā ar līguma tarifiem (0.167% par pārtēriņu dienā no neatļautā kredīta apjoma). Līgumsodi par pārtēriņu tiek aprēķināti no dienas, kad prasītājs saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pieļauts atļautā kredīta pārtēriņš, veikšanu līdz tā dzēšanas dienai.

Saskaņā ar līguma 1.11. un 5.11. punktu, ja atbildētājs līdz maksājuma datumam nav samaksājis ikmēneša maksājumu, atbildētājam jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar līguma tarifiem (0.25% dienā). Saskaņā ar līguma noteikumiem, atbildētājam bija jāveic līdz katra mēneša 15. datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret prasītāju.

Atbildētāja nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības, jo neveica maksājumus atbilstoši līguma apmaksas noteikumiem. Pēdējais maksājums tika saņemts 2008. gada 9. augustā EUR 45,53 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{20} panta otro daļu prasītāja pārstāvis pieteicis lūgumu izskatīt lietu rakstveida procesā, nenozīmējot tiesas sēdi.

Pēc prasības pieteikuma noraksta nosūtīšanas atbildētājai uz deklarēto dzīvesvietu, sūtījums atgriezts atpakaļ tiesā, ar Latvijas Pasta darbinieka atzīmi, ka beidzies sūtījuma glabāšanas laiks. Likumā noteiktās darbības, lai atbildētājam paziņotu par tiesvedību, ir veiktas. Atbildētāja nav gādājusi, lai būtu sasniedzama un nav nodrošinājusi savu tiesību un pienākumu izlietojumu. Bet tas nevar kavēt lietas iztiesāšanu.

Tiesa atzīst, ka lietā ir taisāms aizmugurisks spriedums. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.^{1} panta noteikumiem – aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus. Aizmugurisku spriedumu tiesa taisa, pamatojoties uz prasītāja prasībā norādītajiem apstākļiem, kas tiek vērtēti arī kā paskaidrojumi, un lietā esošajiem materiāliem, jo tiesa tos atzīst par pietiekamiem strīda izšķiršanai.

Motīvu daļa

Ar iesniegto rakstveida pierādījumu lietā noskaidrots, ka 2005. gada 8. novembrī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts līgums Nr.VK05110837 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk-līgums), saskaņā ar kuru atbildētājai tika piešķirts atļautais kredīts EUR 284,57 (Ls 200.00) apmērā ar ikmēneša procentu likmi 1.99%.

Minētais līgums pierāda prasītāja prasījuma tiesības saskaņā ar Civillikuma 1483. panta 4. punktu.

Līguma tiesiskumu apšaubīt nav pamata.

Civillikuma 1587. pants uzliek pienākumu izpildīt tiesīgi noslēgtu līgumu.

Tas, ka saistības pienācīgi izpildītas, jāpierāda atbildētājai, saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu. Nav pamata uzskatīt, ka saistības pienācīgā kārtībā izpildītas. Tiesa konstatē parādnieka nokavējumu atbilstoši Civillikuma 1651. pantam.

Prasības summa pierādīta ar līgumu, parāda aprēķinu, klienta karšu konta izrakstu, izrakstiem no tarifu likmes VIVA kartes apkalpošanai, izrakstu no valdes sēdes protokola, to apšaubīt nav pamata.

Nekādi iebildumi par saistībām vai aprēķinu nav celti ne prasītājam, ne tiesai. Apšaubīt to nav pamata.

Prasības apmierināšanas juridisko pamatojumu nosaka Civillikuma 1587. pants, kas paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto (..). Prasījuma par procentu piedziņu apmierināšanu pamato Civillikuma 1753. pants, kas noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu un Civillikuma 1756. pants, kas nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu, konkrētajā gadījumā to paredz līgums.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļā par pamatparāda un procentu par aizdevuma lietošanu piedziņu, noraidot to daļā par līgumsoda piedziņu, jo tas atzīstams par netaisnīgu līguma nosacījumu, atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5., 6., 11., pantu nosacījumiem – līgumsoda apmērs nav samērīgs. Kā redzams no līgumsoda aprēķina, samērojot to ar pamatparādu un procentiem par aizdevuma lietošanu, tas ir nesamērīgs un neproporcionāls, tādēļ tiesa to kā netaisnīgu līguma nosacījumu nepiemēro. Pretējā gadījumā – 0.167% un 0.25% no kavēto maksājumu summas par katru nokavēto dienu ir līdz 91.25 % gadā.

Procentu aprēķinātā summa sasniegusi pamatparāda lielumu. Tas nav pretrunā Civillikuma 1763. panta 1. punkta noteikumiem, tādēļ tiesa to neaprobežo.

Apmierinot prasību daļā par pamatparādu un procentu par aizdevuma lietošanu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, no atbildētājas prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi, proporcionāli apmierinātai prasības daļai, kas pierādīti ar noteiktiem rakstveida pierādījumiem.

Daļā, kurā tiesas izdevumi (ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi) nav tikuši samaksāti, procesuālās ekonomijas nolūkā, atbilstoši tiesu praksei, tie piedzenami no atbildētājas valsts labā, atbilstoši faktiski taisītajiem izdevumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, Civillikuma 1765. pantu, nosakāmas prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus no pamatparāda summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 1., 3., 5., 8., 10., 26., 33., 34., 41., 56., 74., 82., 86., 92., 93., 95., 97., 104., 110., 128., 129., 147., 148., 156., 189., 190., 192., 193., 195., 204.[1], 209., 210. pantiem, 30.[3] nodaļas kārtībā, tiesa

nosprieda:

apmierināt daļēji AS "Norvik Banka", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ prasību pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu Civilprocesa likuma 30.[3] nodaļas kārtībā.

piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS „Norvik Banka", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, galveno parādu EUR 223,45 (divi simti divdesmit trīs eiro un 45 eiro centi), pielīgtos procentus pamatparāda apmērā EUR 223,45 (divi simti divdesmit trīs eiro un 45 eiro centi) un tiesāšanās izdevumus - valsts nodevu EUR 67,03 (sešdesmit septiņi eiro un trīs eiro centi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4.70 (četri eiro un 70 eiro centi).

Prasību daļā prasību par līgumsoda piedziņu EUR 223,45 (divi simti divdesmit trīs eiro un 45 eiro centi) noraidīt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu Latvijas Republikai ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,05 (četri eiro un pieci eiro centi).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Noteikt AS „Norvik Banka", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Spriedumu prasītājs var pārsūdzēt 20 dienu laikā, Rīgas apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā, ja pastāv Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktie apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamati.

Atbildētāja 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīga iesniegt tiesai, kas taisījusi šo spriedumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnese M. Griķe